

tror, at det vilde være ønskeligt, om der var visse Dele af de indre Farvande, der vare fritagne for Slæbevaad, og andre, hvor Slæbevaadene turde benyttes. Jeg tror, at denne Fredning vilde være ligesaa nødvendig paa den ene Side, og det af flere Hensyn, som en Ret til Bibeholdelse af Driivaaedene indenfor en vis Begrænsning maatte være nødvendige paa den anden Side; men jeg er, som sagt, ikke aldeles sikker herpaa. Jeg tror, at den nuværende ujffre Tilstand ikke er forsvarlig ligeoverfor de forskjelligte Interesserede og ligeoverfor den store Betydning, som denne Erhvervsfilde har. So alvorligere Ækonomiske Forhold vi lede under, og jo mere truende Skyer der træffer op paa Horisonten for vort Soveberhverv, Landbruget, desto mere maa vi være henviste til at drage Nytte af de Rigdomsfilde, der findes ved vore Kyster. Under dette almindelige Synspunkt vil en Forhandling om Fiskeriet i det Dele taget være af Nytte for os, hvor forskjelligte Anstuelserne iøvrigt kunne være. Jeg ser det bekræftet af den ærede Ordfører, at min Forstaaelse af Udvalgets Flertals Stilling med Hensyn til deres Krav til Ministeriet er rigtig, og det har derfor glædet mig, at, idet jeg fuldt ud har udtalt mine egne Tanker, jeg dog ikke har krydset Flertallets.

Thorup: Jeg kan i det Væsentlige slutte mig til den ærede Ordfører (Leth) om de forskjellige Indstillinger fra Flertallet. Men der er i Motiveringerne af disse Indstillinger fremkommet enkelte Bemærkninger, som jeg dog finder Anledning til at udtale mig om. Den ærede Ordfører udtalte i sine almindelige Bemærkninger, at Udvalget for Andragender ikke kunde tage Hensyn til de Andragender, hvor Spørgsmaalet skulde afgjøres ved Domstolene, og lige saa lidt kunde tage Hensyn til de Andragender, hvor Spørgsmaalet allerede var afgjort ved Domstolene. I det Første tror jeg, den ærede Ordfører har Ret, men ikke med Hensyn til det Sidste. Jeg tror, der kan indtræde visse Tilfælde, hvor naturligvis Domstolene ere komne til et rigtig Resultat efter de gjældende Love; men der er Mangel ved Lovgivningen, og i saa Tilfælde tror jeg, det er bedre, at Vedkommende indbringer Spørgsmaalet til Lovgivningsmagtens Afgjørelse. Jeg antager, at den ærede Ordfører forsaavidt er enig med mig. Jeg er med Hensyn til Indstillingen i Anledning af Fiskerandragendet enig med den ærede Ordfører i, at Fiskeriet her i Danmark, idet vort Land er omgivet af Have og gennemskaaet af Fjorde og store Vandløb, er en overordentlig vigtig Indtægtsfilde, der kunde blive endnu langt vigtigere, end den for Tiden er. Naar den ærede Ordfører imidlertid udtalte, at det Forslag, som Regjeringen har indbragt, og som hviler paa Kommissionens Betæntning, hviler paa uheldige Principer, da vil

jeg sige, at jeg opfatter det Forslag, som er indbragt af Regjeringen som hvilende paa rigtige Principer, idet det hviler paa de samme Principer, som Lovgivningen om Fiskeriet har hvilet paa i Aarhundreder. Paa de Steder, hvor vi have haft Fiskerilovgivning, nemlig for Limfjorden, og det lige fra Frederik den Andens Neces og indtil vore Dage, vil man se, at det stadig er gaaet saaledes, at først har man tilladt Brugten af visse Fiskeriredskaber, som have været fordervelige for Ynglen; men naar en vis Tid er hængaaet, er man gaaet til at frede om Ynglen i Fjorde og Vigge og har holdt adskillige Bænde frie for Fiskeriredskaber, som kunde ødelægge Ynglen — saaledes har det været lige fra Frederik den Andens Neces lige indtil 1867. Men da gjorde den Mening sig gjældende, at man skulde fælde og valte med Fiskeriet efter eget Behag. Det var foranlediget ved Regjeringens Konsulent Smith, som efter min Overbevisning ikke har haft mindste Begreb hvoften om Fiskeri eller Fiskerimaade — jeg kjender ikke Manden personlig, men bruger dette stærke Udtryk efter min fulde Overbevisning. Jeg tror, at Kommissionens Betragtning hviler paa det Grundprincip, at i de indre Fjorde og Vigge skal man have Fredning, men derimod i de større Bænde skulde der bruges en mere intensiv Fiskeridrift. Jeg er ikke fuldstændig enig med Hensyn til Kystfiskeriet. Jeg tror, at Kommissionen der er gaaet for vidt, navnlig da man jo maa vide, at man hidtil ikke har havt nogen Lovgivning paa det Omraade, og tildels ogsaa med Hensyn til Ferskvandsfiskeriet, for hvilket der ogsaa hidtil har været en mangelfuld Lovgivning. — Hvis er egentlig Skylden, at Forslaget ikke blev videre behandlet i dette Thing? Om Feilen ligger hos Udvalget, kan jeg naturligvis ikke sige. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) kan ligesaagodt have Skylden derfor som andre ærede Medlemmer. Han har jo selv udtalt, at han slet ikke var paa det Mene med, om han skulde holde paa det ene eller det andet af de omtalte Fiskeriredskaber. Hvis der har været den samme Klarhed hos de andre Medlemmer i Udvalget, saa har Folkethinget ikke været heldigt med sit Udvalg. Men Udvalget er ikke Folkethinget; det kunde jo dog være, at Forslaget her i Folkethinget kunde være blevet behandlet saaledes, at Meningerne kunde have samlet sig i en eller anden bestemt Retning. Man kan ikke forlange Mere af Regjeringen end, at den bringer et Lovforslag frem om denne vigtige Sag. At den saa ikke gennemføres, er ikke Regjeringens Skyld. Det forekommer mig, at Bevillingerne paa Finantsloven, navnlig til Mænd, som særlig beskæftige sig med dette Spørgsmaal, videnskabeligt og praktisk, ikke ere rigelige nok, og at man navnlig bør støtte saadanne Mænd, som have taget sig af Fiskerisagen; men det forekommer mig ikke, at Regjering-